

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1 ศึกษาวิธีการปลูกเชื้อรา *Aspergillus flavus*

กรรมวิธีการปลูกเชื้อรา *A. flavus* ในถั่วลิสงพันธุ์ ไทนาน 9 ได้แบ่งออกเป็น (1) ผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูก (2) เทเชื้อราลงบนผิวน้ำดินในระยะดอกบานประมาณ 50% (3) ฉีดพ่นเชื้อราทางดอกถั่วลิสงในระยะดอกบานประมาณ 50 % โดยเปรียบเทียบกับกรรมวิธีที่ไม่มีการปลูกเชื้อรา

1. ผลตรวจสอบการเข้าทำลายของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในระยะลงเข็ม (pegging stage)

ทำการปลูกเชื้อรา *A. flavus* ในระดับที่มีความเข้มข้น 1×10^7 spore/ml ด้วยกรรมวิธีที่แตกต่างกัน และทำการตรวจวัดการเข้าทำลายของเชื้อรา *A. flavus* ตั้งแต่เริ่มเริ่มแทงลงดิน ซึ่งแบ่งระยะการพัฒนาของเข็มออกเป็น 5 ระยะตามขนาดของเข็ม (ภาพ 1) และเปรียบเทียบการติดเชื้อราบนเข็มเมื่อผ่านการฆ่าเชื้อที่ผิวนอกด้วย Clorox 10% กับเข็มที่ผ่านการล้างด้วยน้ำกลั่นเพียงอย่างเดียว

ผลการวัดเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *A. flavus* บนเข็มถั่วลิสงที่ผ่านการฆ่าเชื้อที่ผิวนอกด้วย Clorox 10% เมื่อได้รับการปลูกเชื้อราด้วยวิธีการต่างๆ พบว่า เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราบนเข็มของแต่ละวิธีการปลูกเชื้อรามีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P \leq 0.01$) ทั้ง 5 ระยะการพัฒนาของเข็ม (ตาราง 1) โดยพบว่า การปลูกเชื้อรา *A. flavus* ด้วยวิธีผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูกและเทลงบนผิวน้ำดินในระยะดอกบานได้ 50% จะมีเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราบนเข็มใกล้เคียงกันทั้ง 5 ระยะการพัฒนาของเข็ม ซึ่งจะพบเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราสูงที่สุดในระยะที่ 2 คือ 45% และ 40% ตามลำดับ ส่วนวิธีการฉีดพ่นเชื้อราทางดอก จะพบการติดเชื้อราบนเข็มเพียงในระยะที่ 1 และระยะที่ 5 เท่านั้น คือ 5% และเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีไม่ปลูกเชื้อรา พบการติดเชื้อราบนเข็มเพียง 5% ในระยะที่ 5

All rights reserved

ตาราง 1 เพอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนเข็มทั้ง 5 ระยะการพัฒนาของเข็ม เมื่อเข็มผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวหน้าด้วย Clorox 10% หลังปลูกเชื้อราด้วยวิธีการต่างๆ

วิธีการปลูกเชื้อรา	เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา				
	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	ระยะที่ 4	ระยะที่ 5
ผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูก	25	45	35	40	35
เทลงบนผิวหน้าดิน	30	40	40	35	40
ฉีดพ่นทางดอก	5	0	0	0	5
ไม่ปลูกเชื้อรา	0	0	0	0	5
LSD (0.05)	14.06	19.39	19.39	19.39	25.55

ผลจากตารางที่ 2 จากการตรวจหาเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราบนเข็มเมื่อล้างด้วยน้ำกลั่นเพียงอย่างเดียว พบว่า วิธีการปลูกเชื้อราที่มีผลทำให้การติดเชื้อราบนเข็มมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P \leq 0.01$) ทั้ง 5 ระยะการพัฒนาของเข็ม โดยพบว่า การปลูกเชื้อรา *A. flavus* ด้วยวิธีผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูกและเทลงบนผิวหน้าดินในระยะดอกบาน พบเข็มที่ติดเชื้อราสูงทั้ง 5 ระยะการพัฒนาของเข็ม ซึ่งจะพบว่ามีค่าสูงที่สุดในเข็มระยะที่ 5 ถึง 85 และ 75 % ตามลำดับ ส่วนวิธีการฉีดพ่นทางดอกนั้น พบว่ามีเข็มที่ติดเชื้อราอยู่ในระยะที่ 1 และระยะที่ 5 เท่านั้น คือ 5% แต่ในกระถางที่ไม่ได้ปลูกเชื้อรา กลับพบการติดเชื้อราบนเข็มตั้งแต่ระยะที่ 3 4 และ 5 คือ 5%

ตาราง 2 เพอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนเข็มทั้ง 5 ระยะการพัฒนาของเข็ม เมื่อผ่านการล้างผิวหน้าด้วยน้ำกลั่น หลังปลูกเชื้อราด้วยวิธีการต่างๆ

วิธีการปลูกเชื้อรา	เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา				
	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	ระยะที่ 4	ระยะที่ 5
ผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูก	55	65	70	80	85
เทลงบนผิวหน้าดิน	60	70	60	80	75
ฉีดพ่นทางดอก	5	0	0	0	5
ไม่ปลูกเชื้อรา	0	0	5	5	5
LSD (0.05)	14.75	11.76	24.76	19.38	23.53

2. ผลการเข้าทำลายของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในระยะหลังการเก็บเกี่ยวถั่วลิสง

การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนฝักถั่วลิสง

ผลของการปลูกเชื้อรา *A. flavus* ด้วยวิธีต่างๆกันในถั่วลิสง จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ พบว่า เมื่อทำการปลูกเชื้อราด้วยวิธีการต่างๆ การเข้าทำลายของเชื้อรา *A. flavus* บนฝักถั่วลิสงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ทั้งฝักที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอกและล้างน้ำกลั่นเพียงอย่างเดียว โดยพบว่า วิธีการผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูกและเทเชื้อราลงบนผิวน้ำดินในระยะดอกบาน ทำให้ฝักถั่วลิสงติดเชื้อราอยู่สูงและมีค่าใกล้เคียงกันทั้ง 2 วิธีการปลูก โดยจะพบ 57.5 % และ 50% ของฝักที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอก ส่วนฝักที่ผ่านการล้างด้วยน้ำกลั่น จะพบ 50.0 และ 65.0% ตามลำดับ ถึงแม้จะฆ่าเชื้อราที่ผิวนอกหรือล้างน้ำกลั่นที่ฝัก การปลูกเชื้อราด้วยวิธีการฉีดพ่นทางดอกในระยะดอกบานนั้น จะพบการติดเชื้อราบนฝักเพียง 5% และเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีที่ไม่มีการปลูกเชื้อรา พบฝักที่ติดเชื้อรายุ่ต่ำสุด คือ 2.5% (ตาราง 3)

ตาราง 3 เปอร์เซนต์การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนฝักถั่วลิสง เมื่อปลูกเชื้อราด้วย 4 กรรมวิธี

วิธีการปลูกเชื้อ	เปอร์เซนต์การติดเชื้อรา	
	ฆ่าเชื้อที่ผิวด้วย Clorox 10%	ล้างผิวนอกด้วยน้ำ
ผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูก	57.5	70.0
เทลงบนผิวน้ำดิน	50.0	65.0
ฉีดพ่นทางดอก	5.0	5.0
ไม่ปลูกเชื้อรา	2.5	2.5
LSD (0.05)	21.09	13.88

การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนเปลือกถั่วลิสง

การติดเชื้อราบนเปลือก พบว่า เมื่อปลูกเชื้อรา *A. flavus* ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน การเข้าทำลายของเชื้อราบนเปลือกถั่วลิสงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) การผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูกและเพาะเชื้อราลงบนผิวน้ำดินในระยะดอกบาน พบเปลือกที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอก ติดเชื้อราถึง 72.5 % และ 57.5 % ตามลำดับ ส่วนฝักที่ล้างด้วยน้ำกลั่น มีเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราสูงกว่า คือ 85.0 และ 62.5% ตามลำดับ ในขณะที่วิธีการปลูกเชื้อราด้วยการฉีดพ่นทางดอกในระยะดอกบานนั้น ทั้งเปลือกที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอกและล้างน้ำกลั่นเพียงอย่างเดียว พบเปลือกที่ติดเชื้อราอยู่เพียง 2.5% เท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีที่ไม่มีการปลูกเชื้อรา จะไม่พบการติดเชื้อราบนเปลือกที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอก แต่จะพบการติดเชื้อราบนเปลือกที่ล้างด้วยน้ำกลั่นถึง 2.5 % (ตาราง 4)

ตาราง 4 เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนเปลือกถั่วลิสง เมื่อปลูกเชื้อราด้วย 4 กรรมวิธี

วิธีการปลูกเชื้อรา	เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา	
	ฆ่าเชื้อที่ผิวด้วย Clorox 10%	ล้างผิวนอกด้วยน้ำ
ผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูก	72.5	85.0
เทลงบนผิวน้ำดิน	57.5	62.5
ฉีดพ่นทางดอก	2.5	2.5
ไม่ได้ปลูกเชื้อรา	0	2.5
LSD (0.05)	14.75	15.08

การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนเมล็ดถั่วลิสง

การติดเชื้อราบนเมล็ดถั่วลิสงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ทั้งเมล็ดที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอกและล้างด้วยน้ำกลั่น เมื่อปลูกเชื้อรา *A. flavus* ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน โดยการปลูกเชื้อราด้วยวิธีการผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูกและเทเชื้อราลงผิวน้ำดินในระยะดอกบาน ทำให้เมล็ดติดเชื้อราอยู่สูงถึง 32.5 และ 30.0 % ตามลำดับเมื่อล้างเมล็ดด้วยน้ำกลั่น ส่วนเมล็ดที่ผ่านการฆ่าเชื้อราที่ผิวนอก จะพบเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราที่ต่ำกว่า คือ 30.0 และ 20.0 % ตามลำดับ ส่วนการปลูกเชื้อราด้วยวิธีฉีดพ่นเชื้อราทางดอกในระยะดอกบาน พบเมล็ดที่ผ่านการล้างด้วยน้ำกลั่นเท่านั้นที่ติดเชื้อราอยู่เพียง 2.5 % และวิธีที่ไม่มีการปลูกเชื้อรา จะไม่พบการติดเชื้อราบนเมล็ดเลย (ตาราง 5)

ตาราง 5 เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนเมล็ดถั่วลิสง เมื่อปลูกเชื้อราด้วย 4 กรรมวิธี

วิธีการปลูกเชื้อ	เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา	
	ฆ่าเชื้อที่ผิวดูด้วย Clorox 10%	ล้างผิวนอกด้วยน้ำ
ผสมเชื้อราลงดินก่อนปลูก	30	32.5
เทลงบนผิวน้ำดิน	20	30.0
ฉีดพ่นทางดอก	0	2.5
ไม่ได้ปลูกเชื้อรา	0	0
LSD (0.05)	15.40	19.64

การทดลองที่ 2 ศึกษาอิทธิพลของสภาพน้ำท่วมขังต่อการเข้าทำลายของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในถั่วลิสง

1. ผลของสภาพน้ำท่วมขังต่อจำนวนประชากรของเชื้อรา *Aspergillus flavus*

ผลการตรวจสอบจำนวนประชากรเริ่มต้นของเชื้อรา *A. flavus* ในดิน หลังปลูกเชื้อราด้วยสารแขวนลอยสปอร์ของเชื้อราในขณะที่ถั่วลิสงเจริญเติบโต (อายุ 30 วันหลังปลูก) พบว่ามีจำนวนประชากรเริ่มต้นตั้งแต่ $1.93-3.64 \times 10^4$ โคลิโคนต่อดิน 1 กรัม (ตาราง 6) และหลังจากการได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอกแรกบาน ทำการตรวจวัดการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ที่หลงเหลืออยู่ในดิน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของจำนวนประชากรของเชื้อราที่เหลืออยู่ในดินหลังได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกัน พบว่า การให้ระดับน้ำที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้จำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ในดินมีความแตกต่างกันในทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยจะพบจำนวนประชากรตั้งแต่ $3.11-4.31 \times 10^4$ โคลิโคนต่อดิน 1 กรัม (ตาราง 6) และจากการเปรียบเทียบจำนวนประชากรเชื้อราในดินเมื่อถั่วลิสงได้รับการขังน้ำนาน 1 วัน 2 วัน 3 วัน ขาดน้ำ และได้รับน้ำที่ระดับเพียงพอ (ให้น้ำปกติ) พบว่าจำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ในดินจะมีจำนวนเพิ่มสูงกว่าประชากรเริ่มต้น และพบจำนวนประชากรเชื้อราที่ลดลงในดินที่ได้รับการขังน้ำนาน 4 วัน โดยมีประชากรต่ำที่สุด เท่ากับ 3.11×10^4 โคลิโคนต่อดิน 1 กรัม

เมื่อถั่วลิสงครบกำหนดการขังน้ำในช่วงระยะเวลาต่างๆ จึงระบายน้ำออกจากกระถางและนำน้ำที่ได้มาทำการตรวจวัดประชากรของเชื้อรา *A. flavus* พบว่ามีประชากรของเชื้อราปะปนมากับน้ำ โดยจะพบน้ำที่ปล่อยออกจากกระถางถั่วลิสงที่ได้รับการขังน้ำนาน 4 วัน มีจำนวนประชากรของเชื้อราสูงที่สุด คือ 577.78 โคลิโคนต่อสารแขวนลอย 1 มิลลิลิตร (ตาราง 7)

จากการสุ่มตรวจวัดการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ในดินเป็นระยะๆจนกระทั่งถึงระยะเก็บเกี่ยว พบว่า มีจำนวนประชากรที่ลดลงเมื่อถั่วลิสงมีการเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้น (ภาพ 2) และจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของจำนวนประชากรของเชื้อราที่หลงเหลืออยู่ในดินในระยะหลังการเก็บเกี่ยว พบว่า การให้ระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอกแรกบาน ไม่มีผลทำให้จำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ที่หลงเหลืออยู่ในดินในระยะหลังการเก็บเกี่ยว มีความแตกต่างกันในทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยจะพบจำนวนประชากรของเชื้อราตั้งแต่ $1.15-2.18 \times 10^4$ โคลิโคนต่อดิน 1 กรัม โดยเฉพาะถั่วลิสงที่ได้รับการขังน้ำนาน 4 วันจะพบจำนวนประชากรของเชื้อรา *A. flavus* ในดินมีจำนวนต่ำสุด เท่ากับ 1.15×10^4 โคลิโคนต่อดิน

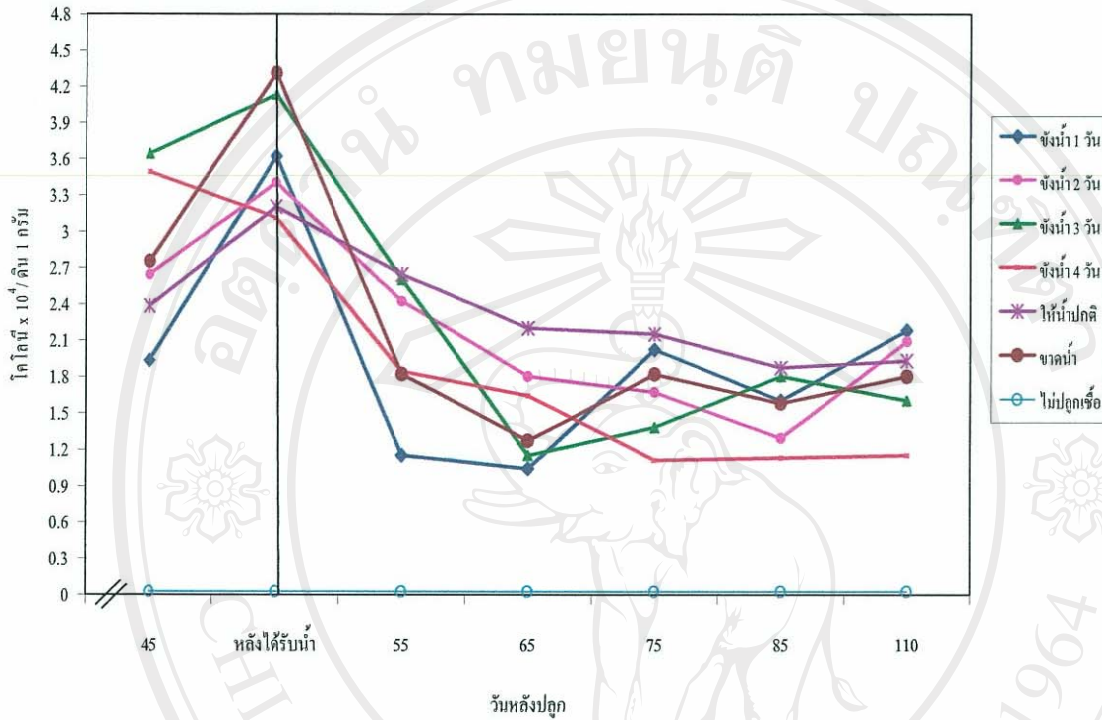
ตาราง 6 จำนวนประชากรของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในดินเมื่อให้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอกบาน

ระดับการให้น้ำ	จำนวนประชากร (โค โดนี $\times 10^4$ ต่อดิน 1 กรัม) ^a						
	ประชากรเริ่มต้น (45 DAP)	หลังได้รับระดับ น้ำที่แตกต่างกัน	55 DAP	65 DAP	75 DAP	85 DAP	หลังการเก็บ เกี่ยว(110 DAP)
ปลูกเชื้อรา							
ขังน้ำ 1 วัน (46 DAP)	1.93 \pm 0.50 ^{NS}	3.62 \pm 1.22 ^{NS}	1.15 \pm 0.19	1.04 \pm 0.25	2.02 \pm 0.61	1.60 \pm 0.33	2.18 \pm 0.44 ^{NS}
ขังน้ำ 2 วัน (47 DAP)	2.64 \pm 0.33	3.40 \pm 0.42	2.42 \pm 0.67	1.80 \pm 0.25	1.67 \pm 0.20	1.29 \pm 0.24	2.09 \pm 0.52
ขังน้ำ 3 วัน (48 DAP)	3.64 \pm 0.49	4.13 \pm 0.44	2.60 \pm 0.80	1.15 \pm 0.12	1.38 \pm 0.26	1.80 \pm 0.52	1.60 \pm 0.30
ขังน้ำ 4 วัน (49 DAP)	3.49 \pm 0.22	3.11 \pm 0.22	1.84 \pm 0.24	1.64 \pm 0.45	1.11 \pm 0.16	1.13 \pm 0.08	1.15 \pm 0.09
ให้น้ำปกติ	2.75 \pm 1.23	4.31 \pm 0.76	1.82 \pm 0.18	1.27 \pm 0.24	1.82 \pm 0.16	1.58 \pm 0.19	1.80 \pm 0.14
ขาดน้ำ (50 DAP)	2.38 \pm 0.53	3.20 \pm 1.14	2.64 \pm 0.31	2.20 \pm 0.10	2.15 \pm 0.17	1.87 \pm 0.21	1.93 \pm 0.23
ไม่ปลูกเชื้อรา	0.02 \pm 0.02	0.02 \pm 0.02	0.02 \pm 0.02	0.02 \pm 0.02	0.02 \pm 0.02	0.02 \pm 0.02	0.02 \pm 0.02

NS = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

^a = Mean \pm Standard Error of Mean , N = 18

DAP = Days after planting

ภาพ 2 จำนวนประชากรของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในดินที่ระยะการเจริญเติบโตต่างๆของถั่วลิสง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

1 กรัม เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรของเชื้อราในดินของถั่วลิสงที่ได้รับน้ำปกติ มีค่าเท่ากับ 1.80×10^4 โคลิฟอร์มาต่อดิน 1 กรัม (ตาราง 6)

ตาราง 7 จำนวนประชากรของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ที่ปะปนในน้ำที่ปล่อยออก หลังขังน้ำ ครอบคลุมระยะเวลาที่กำหนด

ระดับการให้น้ำ	จำนวนประชากร (โคโลนีต่อสารแขวนลอย 1 ml) ^a
ขังน้ำ 1 วัน	200.00 ± 38.49
ขังน้ำ 2 วัน	177.78 ± 44.45
ขังน้ำ 3 วัน	555.56 ± 80.12
ขังน้ำ 4 วัน	577.78 ± 22.22

^a = Mean ± Standard Error of Mean

2. ผลของสภาพน้ำท่วมขังต่อจำนวนประชากรของแบคทีเรีย

จากการตรวจสอบจำนวนประชากรเริ่มต้นของแบคทีเรีย (Total bacteria) ในดิน ในขณะที่ ถั่วลิสงเจริญเติบโตอยู่ (45 วันหลังปลูก) ได้แสดงไว้ในตาราง 8 โดยจะพบจำนวนประชากรเริ่มต้น ตั้งแต่ $8.34-10.16 \times 10^{17}$ โคลิฟอร์มาต่อดิน 1 กรัม และเมื่อทำการตรวจวัดจำนวนประชากรแบคทีเรียใน ดินหลังถั่วลิสงได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง สถิติ พบว่า การได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันมีผลทำให้จำนวนประชากรแบคทีเรียมีการเปลี่ยนแปลง โดยจำนวนของแบคทีเรียในดินหลังถั่วลิสงได้รับการขังน้ำจะมีจำนวนประชากรลดลง ซึ่ง จำนวนประชากรแบคทีเรียในดินของถั่วลิสงเมื่อได้รับการขังน้ำนาน 1 วัน 2 วัน 3 วัน และ 4 วัน มี ค่าลดลงจากประชากรเริ่มต้น คือ 1.81×10^{14} 1.74×10^{14} 1.57×10^{14} และ 0.72×10^{14} โคลิฟอร์มาต่อดิน 1 กรัม ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรแบคทีเรียของถั่วลิสงเมื่อได้รับน้ำปกติและ ขาดน้ำ จะมีประชากรเพิ่มขึ้น คือ 9.67×10^{17} และ 10.20×10^{17} โคลิฟอร์มาต่อดิน 1 กรัม ตามลำดับ

และผลวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของของจำนวนประชากรของแบคทีเรียที่หลง เหลืออยู่ในดินในระยะหลังการเก็บเกี่ยว พบว่า การให้ระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอก บาน ไม่มีผลทำให้จำนวนประชากรแบคทีเรียในระยะหลังการเก็บเกี่ยวมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยจะพบจำนวนประชากรแบคทีเรียในดินของถั่วลิสงในระยะหลังเก็บเกี่ยว ได้ตั้งแต่ $10.84-14.69 \times 10^{17}$ โคลิฟอร์มาต่อดิน 1 กรัม

ตาราง 8 จำนวนประชากรแบคทีเรียในดินที่ปลูกถั่วลิสง เมื่อได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน

ระดับการให้น้ำ	จำนวนประชากร (โคโลนี x10 ¹⁷ ต่อสารแขวนลอย 1 มิลลิตร) ^a		
	ประชากรเริ่มต้น	หลังได้รับระดับน้ำที่ แตกต่างกัน	หลังการเก็บเกี่ยว
ปลูกเชอร์รา			
ขังน้ำ 1 วัน	9.19 ± 0.87 ^{NS}	0.00181 ± 0.15	14.22 ± 0.72 ^{NS}
ขังน้ำ 2 วัน	9.56 ± 0.35	0.00174 ± 0.01	12.52 ± 0.73
ขังน้ำ 3 วัน	8.34 ± 0.21	0.00157 ± 0.18	10.84 ± 0.45
ขังน้ำ 4 วัน	10.16 ± 0.33	0.00072 ± 0.07	11.40 ± 1.32
ให้น้ำปกติ	9.54 ± 0.50	9.67 ± 0.29	14.53 ± 0.24
ขาดน้ำ	10.00 ± 0.27	10.20 ± 0.08	10.88 ± 0.50
ไม่ปลูกเชอร์รา	10.26 ± 0.75	10.82 ± 0.37	14.69 ± 0.47
LSD (0.05)	-	0.0922	-

NS = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

^a = Mean ± Standard Error of mean, N = 21

3. ผลของสภาพน้ำท่วมขังต่อเปอร์เซ็นต์การเข้าทำลายของเชอร์รา *Aspergillus flavus* บนเข็มถั่วลิสง

หลังถั่วลิสงได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน และทำการตรวจวัดเปอร์เซ็นต์การเข้าทำลายของเชอร์รา *A. flavus* ในส่วนของเข็มถั่วลิสง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของเปอร์เซ็นต์การติดเชอร์รา *A. flavus* บนเข็มถั่วลิสง พบว่า การให้ระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอกบานไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การติดเชอร์ราบนเข็มถั่วลิสงแตกต่างกันในทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยจะพบเปอร์เซ็นต์การติดเชอร์ราบนเข็ม มีค่าอยู่ระหว่าง 13.3 - 40.0% แต่เมื่อเปรียบเทียบกับถั่วลิสงที่ได้รับการขังน้ำ พบว่า เปอร์เซ็นต์การติดเชอร์ราจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าถั่วลิสงที่ขาดน้ำ และที่ได้รับน้ำปกติ ซึ่งถั่วลิสงเมื่อได้รับการขังน้ำนาน 3-4 วัน จะพบเปอร์เซ็นต์การติดเชอร์ราบนเข็มต่ำที่สุด คือ 13.3 % (ตาราง 9)

ตาราง 9 เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *Apergillus flavus* บนเข็มถั่วลิสง หลังได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน

ระดับการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา
ปลูกเชื้อรา	
ขังน้ำ 1 วัน	20.0 ^{NS}
ขังน้ำ 2 วัน	20.0
ขังน้ำ 3 วัน	13.3
ขังน้ำ 4 วัน	13.3
ให้น้ำปกติ	40.0
ขาดน้ำ	33.3
ไม่ปลูกเชื้อรา	0

NS = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

4. ผลของสภาพน้ำท่วมขังต่อเปอร์เซ็นต์การเข้าทำลายของเชื้อรา *Aspergillus flavus* ในระยะหลังการเก็บเกี่ยว

การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนฝัก เปลือก และเมล็ดถั่วลิสง

ผลของการให้ระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอกบาน ต่อการเข้าทำลายของเชื้อรา *A. flavus* ในฝักถั่วลิสง จากผลวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราบนฝัก เปลือก และเมล็ดถั่วลิสง พบว่า การได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันของถั่วลิสงในระยะแรกบาน ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราบนฝัก เปลือก และเมล็ด มีความแตกต่างกันในทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยตรวจพบ เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราบนฝัก มีค่าอยู่ระหว่าง 26.0 - 40.0% และบนเปลือก มีค่าอยู่ระหว่าง 33.3 - 46.7% ส่วนเปอร์เซ็นต์การติดเชื้อราจะพบบนเมล็ด มีค่าอยู่ระหว่าง 13.3 - 23.3% (ตาราง 10) โดยเฉพาะถั่วลิสงเมื่อได้รับการขังน้ำนาน 4 วัน การติดเชื้อราบนฝัก เปลือก และเมล็ด มีค่าที่ต่ำที่สุด คือ 26.7 33.3 และ 13.3% ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบกับถั่วลิสงที่ได้รับน้ำปกติ จะพบการติดเชื้อราในส่วนต่างๆ ดังกล่าวมากที่สุด คือ 40 46.7 และ 23.3% ตามลำดับ อย่างไรก็ตามการติดเชื้อราบนเมล็ด จะพบว่ามีค่าต่ำกว่าบนฝัก และเปลือกของถั่วลิสงในทุกๆ ระดับการให้น้ำ

น้ำหนักเมล็ด

ผลของการให้ระดับน้ำที่แตกต่างกันแก่ถั่วลิสงในระยะดอกบาน มีผลทำให้น้ำหนักของเมล็ดถั่วลิสงมีความแตกต่างกันในทางสถิติ ($P \leq 0.05$) จากตาราง 11 พบว่า เมื่อถั่วลิสงได้รับการขังน้ำในระยะดอกบานจะมีน้ำหนักเมล็ดต่ำกว่าถั่วลิสงที่ขาดน้ำ และได้รับน้ำปกติ ซึ่งถั่วลิสงเมื่อได้รับการขังน้ำนาน 4 วัน จะมีน้ำหนักเมล็ดต่ำที่สุด (0.3007 กรัมต่อเมล็ด) เมื่อเปรียบเทียบกับการได้รับน้ำปกติ จะมีน้ำหนักเมล็ด เท่ากับ 0.4574 กรัมต่อเมล็ด

ตาราง 10 เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา *Aspergillus flavus* บนฝัก เปลือก และเมล็ดถั่วลิสง หลังได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน

ระดับการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การติดเชื้อรา		
	ฝัก	เปลือก	เมล็ด
ปลูกเชื้อรา			
ขังน้ำ 1 วัน	40.0 ^{NS}	40.0 ^{NS}	20.0 ^{NS}
ขังน้ำ 2 วัน	33.3	46.7	20.0
ขังน้ำ 3 วัน	33.3	40.0	16.7
ขังน้ำ 4 วัน	26.7	33.3	13.3
ให้น้ำปกติ	40.0	46.7	23.3
ขาดน้ำ	40.0	40.0	16.7
ไม่ปลูกเชื้อรา	0	0	0

NS = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 11 น้ำหนักเมล็ดถั่วลิสง เมื่อได้รับระดับน้ำที่แตกต่างกันในระยะดอกบาน

ระดับการให้น้ำ	น้ำหนักเมล็ด (กรัม/เมล็ด)
ปลูกเชอร์รา	
ขังน้ำ 1 วัน	0.3417
ขังน้ำ 2 วัน	0.3249
ขังน้ำ 3 วัน	0.3032
ขังน้ำ 4 วัน	0.3007
ให้น้ำปกติ	0.4574
ขาดน้ำ	0.4172
ไม่ปลูกเชอร์รา	0.4465
LSD (0.05)	0.0630

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved